լիս պետք էր նրա ձեռքը ածուխի կտոր դնել, որովհետև քաշկէրը, որոնք արթուն են, մանավանդ մթնում, վախենում են ածուխից։

Միջոցներ էին ձեռք առնվում երեխային չար աչքից պաշտպանելու համար։ Այդ նպատակով նրա օրորոցից կամ զգեստից կախում էին աշիշ ուլուֆներ, բուշնից շինած հմայիլներ, մոլլայի գրէր և այլն։

Իսկ եթե երեխան, այնուամենայնիվ, կոխվրմ էր՝ նիհարում, հյուծվում, նույնպես դիմում էին մոգական միջոցների։ Այսպես անց էին կացնում նրան զանազան օղակների՝ նեղ անցքերի միջով՝

գայլի ծնոտից կապած կաշվե օղակի միջով, ինչպես անում էին ամուլ կնոջ համար.

ձիու սանձի միջով.

շեմքին կանգնեցրած հոր ոտների միջով.

հերթիկով.

ուղտի կամ էշի տակով.

հացի մեջ կտրած կլոր ծակով—այդ հացը պիտի ծածուկ գողացված լիներ այն տանից, որտեղից եկել էր ծննդկանի մոտ քառասունքոտ կինը և երեխայի կոխման պատճառ դարձել.

կշեռքը կանգնեցնում էին գետնին, ամեն թաթի մեջ դնում էին քաֆոն՝ շորացած աղբ և կշեռքի երկու կախված թաթերի արանքով երեխային անցկացնում[75].

անց էին կացնում տան շեմքին կանգնեցրած այն մարդու ոտների չէմավ՝ ծագավ, որ մարդուց երեխան ըստ ենթադրության պիտի կոխված լիներ։ Եթե այդ մարդը չէր ուզենա գալ, գողանում էին նրա ոտաշորը կամ շալվարը և չէմավ երեխային անցկացնում։

Բոլոր այսպիսի դեպքերում գործողությունը կրկնվում էր երեք անգամ, այն էլ անպատճառ օղակի՝ ծակի արանքի, անցքի միևնույն մեկ կողմից։

Եթե միսը ներս բերելիս մոռացել էին երեխային սենյակից դուրս հանել, այդ կամ մի այլ մսից մի կտոր ձգում էին ջրի մեջ և երեխային նույն ջրով յոթ անգամ լողացնում։ Լողացնում էին երեխային երեք անգամ ջուր ածելով սատկած կամ նոր ծնված լակոտի, կամ սատկած կատվի վրա—մեկ՝ շորեքշաբթի, երկու՝ ուրբաթ կամ երկու՝ շորեքշաբթի և մեկ՝ ուրբաթ օրերը։ Լողացնում էին անճաշակ՝ հաղորդություն չստացած մեռած մարդու գերեզմանի վրա, նրա ոտների տեղում։ Քրռասունքակոխ երեխային լողացնում էին սև հավի նոր ածած ձվի կճեպով քառասուն անգամ լցված ամանի ջրի մեջ։ Դատարկվող կճեպը պիտի երեխային էլ դատարկեր հիվանդությունից[76]։ Թրլիսմի ջամով՝ թասով յոթն անգամ եղլամիշ էին անում թիկունքի երկու թիակների արալրղավ՝ միջով։

Այսպիսով լվանում էին երեխայի վրայից հիվանդությունը։

Քառասունքակոխ երեխայի քրռասունքը կտրում էին։ Տատմերը յոթ հավից մի-մի փետուր փետելով և յոթ գույն թել վերցնելով ելնում էր կտուրը և հերթիկից կանչում՝.

«Ըստրա քրռասունքը կտրէ՞մ»։

---

75 Բեխ։

76 Եթե երեխան անշնչացած էր ծնվում, սև հավի գլուխը կտուցով ներս էին խցկում հեռույքի անցքով, հավը սատկում էր, երեխան շունչ առնում։ Սև հավը կարծես իր վրա էր վերցնում երեխայի մահը։ Հավատում էին, որ սև հավի արյունն էլ հմայող զորություն ուներ։